

kan dog ikke være Grundlovens Mening, ej heller staa det udtrykt i den, at disse og disse ere Vilkaarene, og vi skulle vælge efter den Valgmaade, der er bestemt ved Valgloven, men vi have dog Lov til at bryde den og lave ugyldige Stemmer ligesaa meget vi ville. Konseilspræsidentens Udtalelse staa Sp. 876 af dette Aars Forhandlinger.

Den ærede Ordfører mente, at den største Forskel mellem ham og mig bestod paa det Punkt, at jeg vilde have alle de ulovlige Stemmer fradraget den sejrende Kandidats Majoritet. Ja, det har jeg udtalt i min Mindretalsbetænkning til Skjolddelev-Valget. Der siger jeg: „Da man ved hemmelig Afstemning hverken kan eller maa kontrolere, af hvem eller paa hvem den enkelte Stemme er afgiven, nødes man til at afskrive de ulovlige og altsaa ugyldige Stemmer paa den sejrende Kandidats Majoritet.“ Men derfor behøver der virkelig ikke at blive Klammeri mellem den ærede Ordfører og mig, hvad der jo saa ofte er. Af den Grund behøver der ikke at blive Klammeri, siger jeg, thi naar vi se hen til den ærede Ordførers Foredrag under Forhandlingerne om Skjolddelev-Valget og læser i Rigsdagstidende Sp. 840 nederst paa Siden om, hvorledes den ærede Ordfører vil behandle de ugyldige Stemmer, saa staa der ordret saadan: „og det tror jeg nok, uagtet Udvalget ikke udtaler det positivt, at de Stemmer, der ere behæftede med saadanne Mangler, at vi overhovedet maa anse dem for ugyldige, kunne vi kun behandle paa den Maade, at vi trække dem fra den sejrende Kandidat.“ Ja, det er jo dog en skøn Enighed, hvad skal saa det Klammeri til om den Slags Ting; det kan jeg slet ikke indse.

Jeg tror, jeg hermed har paavist, at jeg ikke har slaaet nogen Saltomortale. Mit Standpunkt er nu som før og jeg vil gentage det: Jeg anser det Valg, der er foregaaet i Vinderup for fuldstændig ugyldigt efter Valgloven, og jeg anser dets Godkendelse her i Tinget for en Umulighed, hvis vi skulle følge Valglovens Bestemmelser, hvad der er vor Pligt, skønt vi sidde som en upaaankelig Højesteret i disse Sager.

Men naar den ærede Ordfører har set mig slaa en Saltomortale, kan det jo komme ved en af disse Vildfarelser, vi saa ofte se. Det er saa ofte, naar vi køre i et Jernbanetog og selv kører i fuld Fart og saa se rask ud, at saa tror man, det er Træer og Vejstene og saadan noget, der farer forbi, og at man selv sidder stille.

I gamle Dage troede baade Per Degn og forskellige Ridefogeder — ja, de ikke blot troede, men de vilde gøre Ed paa, at det var Solen, der gik rundt om Jorden og ikke omvendt. Nu til Dags er der ingen, der tvivler om, at Solen er forholdsvis stabil, men at det er Jorden, der snurrer. Da jeg har paavist, at jeg ikke har slaaet nogen Saltomortale, og da jeg er ganske sikker paa, at jeg i Forhold til den ærede Ordfører er et meget stabilt Medlem, gaar jeg ud fra, at det ikke er mig, der har slaaet en Saltomortale, men at det er den ærede Ordfører, der snurrer.

Ordføreren (Sveistrup): Jeg skal overfor det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) sige, at han jo hverken har forstaaet Konseilspræsidentens eller mine Udtalelser. Han henviste til Konseilspræsidentens Udtalelse om, at der kræves grundlovmæssige Stemmer, og dermed mente jo Konseilspræsidenten efter Sammenhængen Stemmer af Personer, der ifølge Grundloven havde Ret til at stemme. Der var ikke Tale om Stemmer, ved hvis Afgivelse der ikke var nogen formel Mangel, men der var Tale om Stemmer af valgberettigede Personer. Jeg haaber, det ærede Medlem endnu har sine Tankeorganer saaledes i Orden, at han kan forstaa Forskellen.

Saa komme vi til mig, og der sagde det ærede Medlem, at jeg sagde jo, at de ugyldige Stemmer skulde trækkes fra den sejrende Kandidat. Ja, jeg sagde noget i den Retning, men jeg sagde sandt for Dyden ikke, at de Stemmer, ved hvilke der hæftede en formel Mangel, de saakaldte ulovlige Stemmer, skulde erklæres for ugyldige. Det sagde jeg ikke, og jeg gjorde akkurat det modsatte, thi jeg stod jo og forsvarede, at de 6 Personers Stemmer, som havde stemt udenfor Stemmerummet, bleve regnede for gyldige. Det vil det ærede Medlem dog maaske kunne erindre, og hvis det ærede Medlem kan erindre det, kan han maaske ogsaa forstaa, at han tillægger mig en ganske urigtig Mening, naar han nu taler om, at jeg har sadlet om. Det er ganske rigtigt, at der er en af os, der har forandret sig, og vi kunne nu være uenige om, hvem det er, men jeg tror nok, at enhver, som sidder her og hører paa det, og som kan huske, hvad der skete ved Skjolddelev-Valget, vil se, at det er ikke mig, som har gjort nogen Forandring. Det ærede Medlem har jo heller ikke forandret sig siden den Tid. Hans Foran-